

Immaculada Concepció

Gn 3,9-15.20; Ef 1,3-6.11-12; Lc 1,26-38

Desembre 8

DÉU ENVIÀ L'ÀNGEL GABRIEL en un poble de Galilea anomenat Natzaret, a una noia verge, compromesa en matrimoni amb un home de la casa de David que es deia Josep. El nom de la noia era Maria. L'àngel entrà a trobar-la i li digué: «Déu te guard, plena de la gràcia del Senyor! Ell és amb tu.» Ella es va torbar en sentir aquestes paraules i pensava per què la saludava així. L'àngel li digué: «No tinguis por, Maria. Has trobat gràcia davant de Déu. Concebràs i tindràs un fill, i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill de l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare. Regnarà per sempre sobre el poble de Jacob, i el seu regnat no tindrà fi.» Maria preguntà a l'àngel: «Com podrà ser això, si jo sóc verge?» L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit que naixerà serà sant i l'anomenaran Fill de Déu. També Elisabet, la teva parenta, ha concebut un fill a les seves velleses; ella, que era tinguda per estèril, ja es troba al sisè mes, perquè per a Déu no hi ha res impossible.» Maria va dir: «Sóc la serventa del Senyor: que es compleixi en mi la teva paraula.» I l'àngel es va retirar.

❖ **Preparació:** Que el teu Esperit Sant, Senyor, vingui també sobre mi, com va venir sobre Maria.

❖ **Lectura:** Som davant d'un relat d'anunciació diferent dels altres que trobem a la Bíblia. Crida l'atenció la salutació de l'àngel; en la versió grega diu: «*Kaire!* (alegra't!)». Des del primer moment es presenta Maria com a destinatària de l'alegria messiànica que arribarà amb el Messies: «Crida de goig,

ciutat de Sió! Clau ben fort, gent d'Israel! Alegra't i celebra-ho de tot cor, Jerusalem!» (So 3,14). «Alegra't, crida de goig, ciutat de Sió, que vinc a viure enmig teu» (Za 2,14). Sí, el Senyor va a trobar un estatge molt especial, en el si verge de Maria. Com que no coneix home, vindrà sobre ella l'ombra de l'Altíssim, recordant el núvol que acompanyava el poble d'Israel en el desert (Ex 13,22) i donava ombra a la muntanya del Sinaí revelant la glòria del Senyor (Ex 19,16). El mateix Esperit que al principi de la creació planava sobre les aigües (Gn 1,2) descendirà ara sobre Maria. Lluc ens dóna a entendre que el que passarà en el seu si, buit com ho estava la terra abans de l'obra creadora de Déu, és una segona i definitiva creació: ja no és la creació per la Paraula, ara és la Paraula feta carn.

☒ **Meditació:** Maria acull aquesta proposta amb una altra paraula que recorda el Gènesi: «Que es compleixi». En la creació, mitjançant aquest «que es faci», Déu va crear el món amb la sola força de la seva Paraula, tan poderosa, que només pronunciar les coses, aquestes prenen cos, entitat, i venien a l'existència. Aquest «que es compleixi» de Maria és molt diferent: és una «passiva divina»: el subjecte és Déu. «Que Déu ho faci» –vol dir Maria–; jo el secundo, l'acullo, el deixo fer.

☒ **Oració:** Que el teu Esperit, Senyor, m'ajudi a dir-te sí, com va fer Maria, a secundar la teva Paraula, a acollir-la i fer-la carn com va fer ella.

☒ **Contemplació:** Mirem i aturem-nos avui davant la multitud d'imatges de Maria que ens envolten: en forma de medalles, quadres, estampes... Maria m'acompanya sempre.

☒ **Acció:** Celebrem una solemnitat al bell mig de l'advent. És una gran festa, el dia de la nostra Mare.